

Pandaigdigang Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Hunyo 28

Amos, isang Matapang na Propeta

***Pangunahing Talata: "At kinuha ako ng Panginoon nang ako'y sumusunod sa kawan, at sinabi sa akin ng Panginoon, Magsalita ka, propesiya ka sa aking bayan na Israel."
Amos 7:15***

***Piniling mga Kasulatan:
Amos 1:1; 2:6-16; 3:1-15; 7:10-17; 9:11-15***

Si Amos ay taga-Tekoa, na nasa tinatayang anim na milya sa timog ng Bethlehem. Gayunpaman, malinaw na naglakbay siya patimog sa teritoryo ng kaharian ng sampung-tribo at doon isinagawa ang karamihan ng kanyang ministeryo. Hinulaan ni Amos ang matinding kapahamakan na darating sa Israel dahil sa kasalanan nito, at siya ay pinag-usig dahil sa kanyang katapatan. Amos 2:6-16; 7:10-17

Sa pamamagitan ni Amos, sinabi ng Panginoon sa Israel, "Kayo lamang ang aking nakilala sa lahat ng angkan sa lupa; kaya't parurusahan ko kayo sa lahat ng inyong kasamaan." Pagkatapos ay itinatanong, "Maaari bang maglakad nang magkasama ang dalawa, kung hindi sila nagkasundo?" (Amos 3:2,3). Ang punto rito ay, dahil pinili ng Panginoon ang Israel bilang kaniyang sariling bayan, inaasahan Niya ang kanilang tapat na katapatan. Kung hindi

nila Siya sasambahin at paglilingkuran sa ganitong paraan, sila ay mahigpit na parurusahan.

Sa mga taludtod 11-15 ng ikasiyam at huling kabanata ng Amos, ipinahayag ng Diyos, sa pamamagitan ng propeta, ang muling pagbawi ng Israel at ang muling pagtatayo ng "toldang si David na nabuwal." Sa Mga Gawa 15:13-18, binanggit ang propesiyang ito ni Apostol Santiago, at idinagdag niya, "Kilala ng Diyos ang lahat ng kanyang mga gawa mula pa sa simula ng mundo." May takdang panahon ang Diyos para sa bawat bahagi ng kanyang plano. Siya ang may panangot sa buong nilikha, at matutupad ang lahat ng kanyang mga layunin para sa Israel at sa lahat ng mga bansa. Isaias 55:11

Ang bayan ng Panginoon ngayon, tulad ni Amos, ay hindi dapat patahimikin, kundi dapat magsalita ng katotohanan nang may pag-ibig, lalo na ang pag-asa ng kaharian ng katuwiran at kapayapaan. Ang konklusyon ng propesiya ni Amos, pati na ang pagbanggit ni Santiago rito, ay magkakaroon ng ganap na katuparan sa pamamagitan ng pagtatatag ng kaharian ng Diyos, sa ilalim ng paghahari ni Cristo, kapag ang "mga natitirang tao" ay mabibigyan ng pagkakataon na tumawag sa Panginoon at mapalaan. Gawa 15:16,17

Tungkol sa nalalapit na panahon na ito, binabasa natin ang mga salitang ito: "Hindi na nila tuturuan ang kanilang kapwa, o sasabihin sa isa't isa, 'Kilalanin ninyo ang Panginoon,' sapagkat silang lahat ay makakakilala sa akin, mula sa pinakamaliit sa kanila hanggang sa pinakamalaki. Sapagkat ipapatawad ko ang kanilang kasamaan at hindi ko na aalalahanin pa ang kanilang mga kasalanan."

(Hebreo 8:11,12). Ang mga pangakong ito ay unang ibibigay sa Israel at pagkatapos ay dadaloy sa bawat bansa. Ang buong sangkatauhan ay magkakaroon ng tulong ni Cristo at ng kaniyang niluwalhating simbahan, na magkakasama ay ang "kaharian ng pagkasaserdote." (1 Pedro 2:9). Sa panahong ito rin, "Ang lupa ay mapupuno ng kaalaman tungkol sa Panginoon." May katiyakan din tayo na ang kaalaman tungkol sa Diyos ay magiging napakalinaw na "ang mga naglalakbay, kahit mga hangal, ay hindi magliligaw doon." Isaias 11:9; 35:8

Anong isang maluwalhating pag-asa ang inilatag sa ating harapan na dapat nating ipagpasalamat magpakailanman, at na naganap dahil sa pagbibigay ng Langit na Ama ng kaniyang minamahal na Anak. (Juan 3:16; Roma 6:23). Isipin sandali kung ano ang magiging itsura ng ating mundo na walang kasalanan, pagpatay, poot, o "mga digmaan at mga alingawngaw ng digmaan." (Mateo 24:6-7). Kinailangan ni Amos ng tapang upang magsalita tungkol sa kakulangan ng katapatan ng Israel. Gayunpaman, mayroon din siyang kagalakan, na maaari nating tiyakin, para sa hinaharap na pag-asa ng Israel at ng buong sangkatauhan.